

Openbaringen 2:13m

“en gij houdt Mijn Naam en hebt Mijn geloof niet verloochend”

Zijn Naam 1 gekregen 2 gehouden 3 bedreigd

Gemeente, doopouders,

Met blijdschap en dankbaarheid. Met deze of andere woorden hebt u de geboorte van uw kindje kenbaar gemaakt. Blij, dankbaar. Wat weet je je bevoorrecht als je vader en moeder mag worden. Voor het eerst, opnieuw. Het is toch mooi, een baby. Om voor te zorgen, van te mogen genieten.

Toch zijn er steeds tijden geweest waarin die vreugde getemperd werd door zorg. Denk aan de tijd van Israel in Egypte. Toen de jongetjes in de Nijl gegooid moesten worden. Denk aan de tijd van de verwoesting van Jeruzalem in 70, waarvan Jezus zegt: wee de zwangeren en zogenden, de aanstaande en kersverse moeders in die dagen. En in Pergamus lijkt het er ook op. Deze gemeente woont daar waar de troon des satans is. Je zag het al van verre, 300 meter boven de stad uit, op een heuvel, stond het beeld van Zeus Aesklepios. 40 bij 40 meter was het altaar. Deze godsdienst beheerste Pergamus. En de eerste martelaar was al gevallen: Antipas. En daar groeide de gemeente op. En in onze tijd? Hoe ziet die er uit voor ons en onze kinderen? Als je nadenkt dat de gedoopte kinderen misschien 70 mogen worden. 2084 schrijven we dan? Hoe zal Nederland er dan uit zien? Voor de christenen uitzien? Draait alles dan om economie, zelfbeschikking, digitale media, ruimtereizen naar Mars en verdrukking en vervolging?

Dringt niet des te meer tot het gebed: Heere, als we een kindje mogen krijgen, en nu we een kindje kregen, laat het een kind voor U mogen zijn. Dat is toch het diepste belang van de kinderezegen? Dat gaat toch uit boven het feit of wij er plezier aan beleven mogen en kunnen? Heere, als we kinderen krijgen, dat ze dan voor U mogen zijn en voor Uw Koninkrijk.

1 Zijn Naam gekregen

En dat kan. Ook in Pergamus waar de troon des satans is. Ook in Nederland in de 21e eeuw. Want God heeft ons één ding gegeven. Zijn Naam. De gemeente van Pergamus had Jezus' Naam gekregen en elke gemeente van Christus. Jezus geeft Zijn Naam. Zaligmaker. Zoals iemand een visitekaartje achterlaat. Kijk, dit ben ik, dat doe ik en zo en zo kun je me altijd bereiken. Jezus' Naam: dit doe Ik. Jezus: zaligmaken. Redden van schuld en vloek en nieuw hart en leven schenken. Dat is Mijn werk. Die

Naam mag je hebben, mag je aanroepen. Altijd ben Ik bereikbaar. Ik ben nooit verder dan één zucht van u vandaan. En dat heeft Hij bevestigd in Zijn verbond en woorden. Dat Hij de God is Die zaligmaakt en redt. En in de heilige Doop heeft de HEERE Zich aan deze 4 kindjes verbonden. Heeft Hij hen Zijn Naam gegeven. In de Naam van de Vader: alle goed verzorgen en alle kwaad weren en ten beste keren. In de Naam van de Zoon: wassen in Zijn bloed van alle zonden en rechtvaardig voor God rekenen. In de Naam van de Geest: toeigenen wat wij in Christus hebben; vergeving en vernieuwing. Jezus' Naam, de Naam van de drie-enige God is als een emmer vol van heil, boordevol heil. Die Hij neerzet midden in de gemeente.

En dan heeft onze tekst het over Mijn geloof. Mijn Naam en Mijn geloof. Wel verstaan: het geloof van Jezus. Wij hebben het wel eens over 'mijn geloof', maar hier zegt Jezus 'Mijn geloof'. Dwz. dat geloof door Hem bepaald is, dat Hij er de invulling van bepaalt. Elk mens op aarde gelooft wat hij denkt, wat hij zich voor kan stellen. Maar een christen gelooft wat Jezus Hem geopenbaard heeft in de Bijbel. Dat gaat soms recht tegen mijn gevoel of gedachten in. Maar wat het geloof gelooft dat bepaalt Hij door Zijn Woord. Het Woord vult het geloof. Vormt het geloof. En dat heeft Hij toevertrouwd. Mooi als je dat hebt doorgekregen van het voorgeslacht: het Woord en de eerbied voor het Woord. Mooi als je dat in de gemeente, in het christelijk onderwijs hebt ontvangen: het Woord.

De Heere schenkt ons middenin de wereld waarin wij leven Zijn Naam en Zijn Woord. Grote geschenken. Want zonder Zijn Naam, wij zouden roepen tot een boom of de zon. Zonder Zijn Naam wij zouden niet weten wie Hij is. Kijk maar naar onze voorouders de Germanen. Zonder Zijn Woord, wij zouden geloven in deze of genen godheid of religie. We zouden dobberen of de golven van de maatschappij, we zouden meestromen met de stromingen van de cultuur. We zouden in duisternis leven, in duisternis sterven en toch niet te verontschuldigen zijn.

Maar wij ontvingen Zijn Naam en Zijn Woord. Heerlijk als je je kinderen mag laten merken als je bidt: dat Zijn Naam je kostbaar is. Geen stopwoord, geen klakkeloos woord, maar HEERE, Jezus. Als je mag laten merken dat het Woord je kostbaar is. Om na te speuren in stille tijd, te onderzoeken aan tafel. Als je mag laten merken dat Zijn dienst je dierbaar is. Dat je graag gaat, Psalmen zingt uit de kerk, uitziend naar de zondag en soms kan het al weer woensdag. We hebben Uw Naam en Woord gekregen.

2 Zijn Naam gehouden

Nu meldt Jezus ons wat de Gemeente van Pergamus met Zijn Naam gedaan heeft. En dat is in één woord te zeggen in het Grieks: gij houdt Mijn Naam. In het Nederlands hebben we er meer woorden voor nodig. Om te beginnen is het: vastgrijpen, aangrijpen. Omdat je het overhoudt als enige reddingsboei. Om echt houvast in te hebben, brokkelt al het andere weg. Echt rust en vastheid. Je kan het denken te hebben in je gezondheid. Maar die kan omslaan. Je kan het denken te hebben in je leven waarin je veel meemaakt, maar dat houdt een keer op. Je kan het denken te hebben in je contacten en relaties. Maar die laten een keer los. Je kan het denken te hebben in je gerechtigheid, hoe je geleefd hebt, maar dat is niet voldoende, niet zuiver. En als zo alles afbrokkelt. Geen vast punt, geen rustpunt meer over, alles brokkelt af op de levenszee, daar grijpt een mens de Naam Jezus vast, roept uit: Jezus, ontferm U mijner. Het is in de golven omkomen of Hem aanroepen. Zijn Naam als reddingsboei. Die vastligt aan Gods Evangeliewoord en vastgehecht is in de hemel. Zijn Naam gegrepen, aangegrepen.

Of heb je Zijn Naam laten liggen? Onaangeroerd, onaangeroepen? Zou Hij die reddingsboei hebben gegeven voor niks, zomaar? Zou Hij het niet gedaan omdat al het andere waar je je aan vastgrijpt omvalt, wegvalt en je valt mee, het verderf in....

Zijn Naam vastgrijpen. Ouders, doopouders, hoeveel te meer voor je kinderen? Omdat voor de zaligheid van je kinderen één houvast is: één rustgrond: Zijn Naam. Heere, wil toch Uw Naam ter eer ons kind zalmaken en U doen kennen? Omdat niets anders de rust geeft: dat je kind zo lief is, dat je het goed op wil gaan voeden, dat het zo ontvankelijk is. Nee, dat geeft geen echte rust, geen vast grond. Die is er in je kind niet en in jezelf niet. Waarom zou de Heere je kindje zalmaken? Jouw kindje, kindje van een zondaar en een zondares. Waarom zou Hij je kindje zalmaken: in zonden ontvangen en geboren en geneigd tot alle kwaad. Waarom? Heere, doe het om Uws Naam wil. Uw Naam ter eer.

O ouders, laat die Naam toch niet liggen. Omdat je denkt: och, ons kind dat komt wel goed. Dat zie ik nog niet afdwalen en alles vaarwel zeggen. En dan zijn wij er ook nog om bij te sturen. Dat houdt het niet.

En Zijn Woord hoort daarbij zagen we al. Grijp het Woord aan, persoonlijk, in gezinsverband. Aangrijpen om het een plaats te geven. Omdat het Woord God bekendmaakt. Bladzijde na bladzijde. Heel de Bijbel door. Zoekend in een dagboek of een Schriftverklaring. Wat heeft de Heere te zeggen? Wat betekenen de woorden: heilig, barmhartig, rechtvaardig, genadig? Wat betekenen de woorden: verzoening,

verkiezing, geloof, bekering, heiliging, voleinding? Het Woord vult het in. Elke bladzijde is een puzzelstukje dat weer wat meer laat zien.

O laat dat Woord toch niet ongebruikt liggen. En je gelooft maar wat je zelf denkt en redelijk vindt. Wat je jezelf voor kunt stellen. En je maakt een beeld van God en van Zijn Wezen en van Zijn oordeel van eigen voorstelling.

Zijn Naam vastgrijpen, aanklampen. Dan de tweede laag: Die Naam ook vasthouden, blijven houden. Als er aan getrokken wordt, druk op uitgeoefend wordt. Als met touwtrekken aan getrokken wordt om het je afhandig te maken. Blijven vasthouden. Niet laten ontnemen. Als er aan getrokken wordt daar waar de troon des satans is. Er wordt getrokken aan de Naam en het Woord. Drukke trekt. Het bestaan gevuld met duizend één dingen van werk en bezigheden, maar ook van sociale media. Moedeloosheid, dat is zo'n macht die aan je gebed trekt om het lam te leggen. Angst als er verdrukking of vervolging komt, omdat je niet op wilt vallen.

Gij hebt Mijn Naam gehouden. Toch blijven aanroepen. Al leek het niet te helpen. Blijven aanroepen en vastgrijpen. Toch het Woord zijn plaats blijven geven, temidden van alle drukte. Tijd reserveren en sociale media uit. Stilte en tijd voor het Woord. En ook als je ergens anders bent: blijven bidden.

Of is het de loop der jaren afgebrokkeld? Als een rivier met grote snelheid langs een grondhoop stroomt dan zie je in de loop van de tijd de grondhoop afvlakken en smaller worden. Hij wordt van lieverlee weggespoeld. Hoe makkelijk gaat het zo niet in leven huwelijk en gezin? Door de grote snelheid waarmee het leven voorbijstroomt vlakkt het gebed en Bijbellezen af. Wordt smaller en korter en vlakker.

En de derde laag is: hooghouden. Niet voor schamen. Gij hebt Mijn Naam hooggehouden en Mijn geloof niet verloochend. Niet verbergen, maar luidop verwoorden. Zijn Naam noemen en getuigen. Zijn geloof niet voor wegschamen. Zijn Woord niet verzwijgen, in de collegezaal niet, in de kantine niet. Want Zijn Naam en Zijn Woord zijn me te lief om te verloochenen. Want Christus is mij te lief om te verzwijgen. Hij, Die Zichzelf voor mij gaf en in Zijn dood mijn leven verwierf.

Kan de Heere Jezus dit van hervormd Waarder zeggen? Gij hebt Mijn Naam gehouden en Mijn geloof niet verloochend. Van hervormd Waarder 2014, van de doopouders van 12 oktober. Mijn Naam gehouden en Mijn geloof niet verloochend. Ja..... dat is aan Hem te danken! Soli Deo Gloria. Hij is het Die het werkt en het gaf. Hij houdt Zijn Gemeente staande. Hij zegent met Zijn Geest. Wie ben ik Heere, dat U ons dat geeft,

dat U ons daarvoor verwaardigt. Wie zijn wij en wat is ons huis dat U also doet? Puur Uw trouw, Uw genade.

Kan Hij het niet zeggen? Waar de Naam en het Woord verdwijnen daar spoelt de godsdienst weg. In de levens, in de gezinnen. Zonder het Woord en het gebed spoelt de vroomheid weg. Holt de gemeente uit. En dat begint daar waar in de gezinnen Zijn Naam wordt vergeten en Zijn Woord wordt verzaakt. En waar de vroomheid in de gezinnen afbrokkelt daar brokkelt de vroomheid in de gemeente af. En allerlei wind van leer krijgt ingang en allerlei losse levensstijl krijgt ingang. Dat gebeurt daar waar in levens en gezinnen het gebed niet meer een aanroepen van Jezus' Naam is en het Woord verdrongen wordt. Alarm. Sirene. Bekeert u.

3 Zijn Naam bedreigd

Pergamus mocht het horen: gij hebt Mijn Naam gehouden en Mijn geloof niet verloochend. En toch....het gevaar is niet geweken. De duivel is sluw. En als het niet lukt om door drukte of verdrukking Jezus' Naam en Woord te verdrijven, dan doet hij het op andere manier. Als verdrukking niet helpt, dan verleiding. Er zijn er in Pergamus die de lering van Bileam houden al noemen ze zich anders, ze noemen zich Nicolaiten. Maar ze gaan even sluw te werk. Ze doen hun best om de gemeente te brengen tot afgodendienst en hoererij. Afgodendienst.

We hebben daar het bekende voorbeeld voor van dat kompas. Een kompas wijst naar het noorden. Maar als er magneetjes in de buurt van de kompas komen dan trilt die naald zenuwachtig en trekt naar de kant van die magneetjes toe. Uit zijn stand, aangetrokken door de magneten meer dan door de noordpool. Zo hoort een mensenhart en is een hart van een kind van God in beginsel, gericht op God. In wat je doet, in wat je bidt. Totdat er dingen in en rond je leven komen die zo'n aantrekkingskracht hebben dat ze je hart afbuigen van God. In wat je doet buig je af van God. In je bidden buig je af van God. Waar kan dat door? Door alles. Werk, sport, vrienden, hobby, man of vrouw, vriend of vriendin, sociale media, school, films, programma's noem maar op. Die zo aan je trekken dat je gaat doen wat God verbiedt. Tegen de tien geboden in. Dat je gaat bidden, maar je gedachten dwarrelen overal heen. Afgodendienst. Ik ben teveel bezig met..... Zoveel dat de dienst aan God eronder lijdt. Iets wat God van Zijn plaats wegduwt in mijn leven. He kompas trilt uit zijn stand en trekt ernaar toe, tot in mijn bidden toe.

En er zijn vormen van afgoderij die nogal eens gepaard gaan met hoererij. Met vormen van erotiek. Die op tal van kanalen binnenkomen. Via tal van media. En waarvan Jezus zegt in de Bergrede: wie een vrouw aanziet om te begeren heeft in zijn hart alreeds overspel gepleegd met haar.

En nu wandelt Jezus temidden van de 7 gouden kandelaren weet u nog? Zoals de hogepriester in de tempel destijds om te zien of de 7 lampen nog goed bleven branden. Niet uitdoofden, niet zwart gingen walmen. Zo wandelt Jezus temidden van de gouden kandelaren, de gemeenten. En Hij ziet het als afgodendienst en hoererij het licht aantasten. De vroomheid bedreigen. Want dat doet het. Afgodendienst en hoererij hollen de godsdienst van binnenuit. Eén afgod maakt een lek in de fietsband en een gat in de emmer water en die stroomt leeg.

Jezus ziet het in de gemeente en in de gezinnen, ook bij u, jou, mij: afgodendienst en hoererij. Ziet Hij het bij u? Bij jou? Het gezin dat zo opgaat in dit of dat programma, in deze of die hobby, in de omgang met media, in werk en werk en geld verdienen. Het leven van een ouder of een jongere dat lek is: alle tijd en kracht vloeit weg naar die afgod. Of naar hoererij in bepaalde vorm.

Bekeert u, zegt Jezus. O als Hij dat toch niet zou doen. Als Jezus het aan je lot zou overlaten. Je gezin, je leven. Zo van: Ik heb Mijn Naam en Woord en verbond en Doop gegeven, nou ligt het verder voor jullie. O, dan zou er niets van overblijven. Maar Hij komt er weer op terug, elke doopdienst weer sowieso. Bekeert u.

En bekeert u dat is: erkennen. Erkennen dat er een afgod is. Dat doe ik niet graag en niet makkelijk. Dat vragen aan Hem Zelf: Heere, doorgrond en ken mijn hart en zie of bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg. Erkennen en wederkeren. Wederkeren tot Hem. Smekend om genade. Als verloren zonen en dochters wederkeren tot Christus. De Bron van de liefde. Wederkeren om genade. Want genade alleen kan redden. Denk eens in. Dan heb je zoiets moois gekregen: Zijn Naam, Zijn Woord, de Doop. Een geloofsleven rijk en teer. Maar je hebt het veracht, vergeten, laten overwoekeren. Moet je eens indenken: u geeft uw kind een mooi konijntje. Heel mooi. Maar na een aantal weken is dat konijntje totaal onverzorgd en ondervoed op sterven na dood. En dat gebeurt een keer en nog een keer en wat zegt dan: geef je konijntje maar terug. Want het is aan jou niet besteed en bij jou niet in goede handen. Ik laat er een ander voor zorgen. Weg. Dat is logisch en terecht? Als de Heere je Zijn gemeente geeft en geloofsleven geeft en de eerste liefde daarvan, en je hebt het verwaarloosd, één keer, twee keer, dan heeft Jezus toch het recht, dan begrijp je toch als Hij zou zeggen: ik neem het weg. De gemeente, je geloofsleven, want je verwaarloosd het toch maar, het is je niet toevertrouwd. Ik neem het in en weg. En dan: dan blijkt het. Dan zeg je of: nou ja goed dan maar zonder. Zonder gemeente en geloof kun je ook wel leven. Of, of en dat is het echte: je smeekt, o Heere, dat niet. Ik kan niet zonder gemeente en Uw dienst, ik kan niet zonder geloof en zonder de liefde van Christus. O Heere, ontferm U, wees

mij genadig, geef mij, laat mij Uw dienst, Uw Christus en het leven uit Hem.

En toen hij nog verre was zag hem zijn vader. En liep op hem toe en kuste hem en nam hem in zijn armen. Zo is de Heere. Zo verzorgt Hij de kandelaar. Zo laat Hij de kandelaar weer glanzen en licht geven. Zo wordt Zijn Naam gehouden en Zijn geloof niet verloochend. Zo houdt Jezus het geloof en Zijn Naam in stand tot het einde toe. Ik wil dat zij zijn zullen waar Ik ook ben! Weg bij de troon des satans tot voor de troon van God.

Amen